[Leviticus]

(13)1:The LORD spoke to Moshe and to Aharon, saying, 2:When a man shall have in the skin of his flesh a rising, or a scab, or a bright spot, and it become in the skin of his flesh the plague of tzaraath, then he shall be brought to Aharon the priest, or to one of his sons the priests:

3:and the priest shall look on the plague in the skin of the flesh: and if the hair in the plague be turned white, and the appearance of the plague be deeper than the skin of his flesh, it is the plague of tzaraath; and the priest shall look on him, and pronounce him unclean.

4:If the bright spot be white in the skin of his flesh, and the appearance of it isn't deeper than the skin, and the hair of it isn't turned white, then the priest shall shut up the plague seven days:

5:and the priest shall look on him the seventh day: and behold, if the plague has remained in its appearance, and the plague isn't spread in the skin, then the priest shall shut him up seven days more:

6:and the priest shall look on him again the seventh day; and behold, if the plague be dim, and the plague hasn't spread in the skin, then the priest shall pronounce him clean: it is a scab: and he shall wash his clothes, and be clean.

7:But if the scab spread abroad in the skin, after that he has shown himself to the priest for his cleansing, he shall show himself to the priest again:

8:and the priest shall look; and behold, if the scab be spread in the skin, then the priest shall pronounce him unclean: it is tzaraath.

9:When the plague of tzaraath is in a man, then he shall be brought to the priest;

10:and the priest shall look; and behold, if there be a white rising in the skin, and it have turned the hair white, and there be quick raw flesh in the rising,

11:it is an old tzaraath in the skin of his flesh, and the priest shall pronounce him unclean: he shall not shut him up, for he is unclean.

אר ספחת והובא צרעת מִבָּנָיו אר אחד הַבַּשׂר מֵעוֹר הוא אתו: וָטָמֵא אָין` את־הנגע ביום הנגע בעור הכהן שנית: אתו הוראה. 6:1**ראה** שנית

ְּוָהִנָּה בָּהָה הַנָּגע וְלֹא־פָּשָׂה הַנָּגַע בָּעִוֹר וְטִהְרִי הַכּּהֵן מִסְפַּחַת הִוֹא וְכִבָּס בְּגָדֵיו וְטָהְר: יּוְאִם־פָּשֹּׁה תִפְּשֶׂה הַמִּסְפַּחַת בָּעוֹר אַחֲרֵי הַרָאֹתְוֹ אֶל־הַכּהֵן לְטָהְרַתִוֹ וְנִרְאָה שִׁנִית אֶל־הַכּהֵן: יּוְרָאָה הַכּהֵן וְהִנְּה פְּשְׂתָה הַמִּסְפַּחַת בָּעִוֹר וְטִמְּאִוֹ הַכּּהֵן צָרַעַת הוא:

הַכּהֵן וְהִנְּה שָּׂאֵת־לְבָנָה בָּשְׂאֵת: וְהִיא הְפְּכָה שֵׁעֲר לַבָּן וּמִחָיַת בָּשָּׂר חַי בַּשָּׂאֵת: וּצַרַעת נוֹשֵׁנָת הִוא[ׁ] 12:If the tzaraath break out abroad in the skin, and the tzaraath cover all the skin of [him who has] the plague from his head even to his feet, as far as appears to the priest;

13:then the priest shall look; and behold, the tzaraath has covered all his flesh, he shall pronounce [him] clean [who has] the plague: it is all turned white: he is clean.

14:But whenever raw flesh appears in him, he shall be unclean.

15:The priest shall look on the raw flesh, and pronounce him unclean: the raw flesh is unclean: it is tzaraath.

16:Or if the raw flesh turn again, and be changed to white, then he shall come to the priest;

17:and the priest shall look on him; and behold, if the plague be turned into white, then the priest shall pronounce [him] clean [who has] the plague: he is clean.

18:When the flesh has in the skin of it a boil, and it is healed, 19:and in the place of the boil there is a white rising, or a bright spot, reddish-white, then it shall be shown to the priest;

20:and the priest shall look; and behold, if the appearance of it be lower than the skin, and the hair of it be turned white, then the priest shall pronounce him unclean: it is the plague of tzaraath, it has broken out in the boil.

בְּעוֹר בְּשָׂרֹו וְטִמְּאוֹ הַכּהֵקו לֹא יַסְגּרֶנוּ כִּי טָמֶא הְּיֹּא: שְּׁרֹו וְטִמְּרוֹ הַבְּּגַע מֵרֹאשׁוֹ וְעַד־רַגְּלְיוּ

הַצְּרַעַת בְּלֹרעוֹר הַבָּּגַע מֵרֹאשׁוֹ וְעַד־רַגְּלְיִּוּ

לְכָל־מַרְאָה עֵינִי הַכּּהְן: מִּלְאָה הַכּהֵן וְהִבָּה כִסְתְּה הַבְּּלֵע בְּלֹי הָפְּךְ הַבְּעַר הִיּא: שְּׁרוֹ וְטִהָר אֶת־הַבְּגַע כָּלְּוֹ הָפְּךְ הַבְּעַר הַיִּיִנְיִ הַכְּלְּוֹ הָפְּקְ הַבְּעַר הַיִּינִי הַבְּשָׂר הַחִי וְטִמְּא: בְּלִינְ הָבְּשָׂר הַרִּאִוֹת בְּוֹ בָּשָּׁר חַי יִטְמְא: לְּבָן טָהְוֹר הְוֹּא: הַבְּשָׂר הַחַי וְטִמְּאוֹ הַבְּשָּׁר הַחַי יְטִמְא: מְיִרְאָה הַבּּשָּׁר הַהְיִי וְטִמְּאוֹ הַבְּשָּׁר הַחַיִּ וְטִמְּיִר הַבְּשָּׁר הַחַיִּי וְטִמְּאוֹ הַבְּשָּׁר הַחַיִּי וְטִמְּא הִיּא צָרְעַת הְוֹּא: מּלֹר הַכּּהְן: יוּוְרָאָהוֹּ הַכּהֵן וְהָבָּהְי הַבְּעַר הַבְּבָּע טָהְוֹר הַבְּבָּתְ וְיִהְבָּהְ הַנְּבָּע טְהְוֹר הַבְּבָּע טָהְוֹר הַבְּבָּת וְיִבְּבָּע טָהְוֹר הַבְּבָּת וְיִבְבָּת וְיִבְבָּא אֶל־הַבּבּהְן: יוּוְרָאָהוֹ הַבּבָּת עָהְוֹר הַבְּבָּת וְיִבְבָּת וְנִבּבְּת וְיִבְבָּת וְיִבְבָּת וְיִבְבָּת וְנִבְּבָּת וְיִבְבָּת וְיִבְבָּת וְבִּבָּת שְׁרֹוֹ הַבְּבָּת וְיִבְבָּע עַבְּרָבְּת וְבִבּבַּע עַבְּרָב הְבָּבָּת וְיִבְבָּת וְנִיבְר הַבְּבָּת וְיִבְבָּת וְבִּבְּבּע עַבְּבָּבְּע עַבְּבָּב וְיִבְּרְ הַבְּבָּב וְיִבְּר הַבְּבָּב וְיִבְּבְּר הַבְּבָּב וְיִבְּבְּי הַיִּבְּבּי הַיִּיבְיִי וּבְּבּי הְיִבְיּוֹ הְיִבְּבּי הַיִּבְיּוֹ בְּיִבְּים בְּעִבְּיִי בְּיִבְּיִים וְּיבְבְּי בְּבִּבְיּבְיּים בְּבָּבּע עִבְּבְּבְי וְיִבְיּבְיּים בְּבִּבּע בְּיבְּבְּע הְבִּבְיּים בְּבִּבְּיוֹ בְיִבְּיִים בְּיבּבּי בְּיבְיבְיוֹים בְּבִּבְיּבְּבְיּבְיוֹים בְּבְּבְּבְּיוֹ הְבִּבְיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּבְיבּוּן בְּבְּבְיבְיבּים בְּבְּבְּיבְּבְיוֹ בְּבְּבְיבְּבְיוֹ בְּבְּבְיבְּיבְים בְּבּבּבּבְיּבְיבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבּיוֹ בְּבְּבְּבְּבּבּבְּבְּבְּבְּבְּבְּיוֹבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיּבְּבְּבְיוֹבְיוּבְיוֹים בְּבְּבְבּבְּבְבּבְיבְיוּים בְּבְּבְבּבּבּיוּים בְּבְּבְּבְיבְ

ּבּמְקְוֹם בּמְקְוֹם הַשְּׁחִין שְּׁאֵת לְבָנָה אָוֹ בַהֶּרֶת לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת וְנִרְאָה אֶל־הַכּּהָן: סּוְרָאָה הַכּהוֹ וְהִנְּה מַרְאֶּהָ שָׁפְּל מִן־ הָעוֹר וּשְּׁעָרָה הָפַּךְ לַבָן וְטִמְּאוֹ הַכּּהָן נְגַערצָרַעַת הָוֹא בַּשְּׁחִין פָּרָחָה:

Tazria Aleph

(13)1:The LORD spoke to Moshe and to Aharon, saying, 2:When a man shall have in the skin of his flesh a rising, or a scab, or a bright spot, and it become in the skin of his flesh the plague of tzaraath, then he shall be brought to Aharon the priest, or to one of his sons the priests:

3:and the priest shall look on the plague in the skin of the flesh: and if the hair in the plague be turned white, and the appearance of the plague be deeper than the skin of his flesh, it is the plague of tzaraath; and the priest shall look on him, and pronounce him unclean.

4:If the bright spot be white in the skin of his flesh, and the appearance of it isn't deeper than the skin, and the hair of it isn't turned white, then the priest shall shut up the plague seven days:

5:and the priest shall look on him the seventh day: and behold, if the plague has remained in its appearance, and the plague isn't spread in the skin, then the priest shall shut him up seven days more:

6:and the priest shall look on him again the seventh day; and behold, if the plague be dim, and the plague hasn't spread in the skin, then the priest shall pronounce him clean: it is a scab: and he shall wash his clothes, and be clean.

7:But if the scab spread abroad in the skin, after that he has shown himself to the priest for his cleansing, he shall show himself to the priest again:

8:and the priest shall look; and behold, if the scab be spread in the skin, then the priest shall pronounce him unclean: it is tzaraath.

9:When the plague of tzaraath is in a man, then he shall be brought to the priest;

10:and the priest shall look; and behold, if there be a white rising in the skin, and it have turned the hair white, and there be quick raw flesh in the rising,

11:it is an old tzaraath in the skin of his flesh, and the priest shall pronounce him unclean: he shall not shut him up, for he is unclean.

[Leviticus] אוֹ הכהַן הַכּהָן לַבַּן הוא הנגע הוא ַבַּהֶרת בַּ וטמא את־הנגע ביום הכהן שנית: שנית כהה והנה מספחת כבס המספחת המספחת הוא:

12:If the tzaraath break out abroad in the skin, and the tzaraath cover all the skin of [him who has] the plague from his head even to his feet, as far as appears to the priest;

13:then the priest shall look; and behold, the tzaraath has covered all his flesh, he shall pronounce [him] clean [who has] the plague: it is all turned white: he is clean.

14:But whenever raw flesh appears in him, he shall be unclean.

15:The priest shall look on the raw flesh, and pronounce him unclean: the raw flesh is unclean: it is tzaraath.

16:Or if the raw flesh turn again, and be changed to white, then he shall come to the priest;

17:and the priest shall look on him; and behold, if the plague be turned into white, then the priest shall pronounce [him] clean [who has] the plague: he is clean.

18:When the flesh has in the skin of it a boil, and it is healed, 19:and in the place of the boil there is a white rising, or a bright spot, reddish-white, then it shall be shown to the priest;

20:and the priest shall look; and behold, if the appearance of it be lower than the skin, and the hair of it be turned white, then the priest shall pronounce him unclean: it is the plague of tzaraath, it has broken out in the boil.

תפרח הַנַגע :13 הַכּהָן הוא: <mark>ገእ</mark>:16 הוא: יַּרְאָה הַכּהֵן.20

[Leviticus]

אוֹ עַמק אָין הַנֶּגע הַנַגע בַּהָה הָרא

יְּטְהֲרָתִוֹ וְנִרְאָה שֵׁנִית אֶל־הַכּהֵן: יְּרָאָה הַכּהֵן צָרַעַת וְהִנְּה פְּשְׂתָה הַמִּסְפַּחַת בָּעִוֹר וְטִמְּאִוֹ הַכּהֵן צָרַעַת הָוֹא:

אָל וָהוּבָא **בּ**אָדֶם תַהֶיה וָהִיא בַּעוֹר שָּׁאֵת־לְבָנָה בָּשָׂר חַל ַצַרַעַת. יִבְשָׂרוֹ בְּשָׂרוֹ לא יַסְגָרֶנּוּ וְטִמְאַוֹּ בְעֹרׁר תְּיִבְיבִי בְּּרוֹתֵ הַצָּרַעַת עַלּבַרֶּת אַת בָל־עוֹר מַראשוֹ הַגָּגע הַכֹּהֵן ציבֶי בּכּהָן: אָת־בְּל־בְּשְׂרוֹ וְטִהַר ־אֶת בֿפֿר ָּלְבִיּוֹם: וּלְבִיּוֹם: הַרָאוֹת בַֿר הַחַי הַכּתָן **1 %**:16 רָר הוא: הרא צָרַעת אֶל־הַכֹּהֵן: לַלְבָּן רּבָא יִּרְבְאָהוּ. הַבּתָּן ַלַבְּנְק

קּוּא: הַּיִּבִשְּׁר כִּירִיהָיָה בְּוֹרְבָּעֹרָוֹ שִׁחְין וְנִרְפָּא: יּוְהָיָה בִּמְקְוֹם הַשִּׁחִין שְׁאָת לְבָנָה אִנֹ בַהֶּרֶת לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת וְנִרְאָה מַרְאָה מַרְאָה מַרְאָה מַרְאָה מַרְאָה מַרְאָה מַרְאָה מַרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנְּה מַרְאָה שָׁפְּל מִזר הְעִרָר וּשְּעָרָה הָפַּךְ לָבֵן וְטִמְּאַוֹ הַכּהֵן גָּגע־צָרַעַת הָּעֹרָה הָפַּךְ לָבֵן וְטִמְּאַוֹ הַכּּהָן גָגע־צָרַעַת הָּוֹא בַּשְּׁחִין פָּרְחָה:

יהוה אכ משה ואכ אהרן כאמר יהיה בעור בשרו שאת או ספוות בעור בשרו כלגע צרעת והובא אכ אהרן או אכל אוזר מבניו הכהגים וראה הגגע בעור הבשר ושער בגגע עמק מעור בשרו גגע אתו ואם בהרת כבגה וטבא ועמק אין מראה מן העור כא הפר כבן והסגיר הכהן את הגגע ימים וראהו הכהן ביום השביעי והגה הגגע בעיביו כא פשה הגגע בעור והסגירו הכהן וראה הכהן אתו ביום וכא פשה הגגע בעור הגגע בספוות הוא וכבס בגדיו ושהר ואם אוורי הראתו תפשה המספוות בעור

כשהרתו ובראה שבית אכל הכהן וראה הכהן והבה פשתה המספוזת בעור ושמאו הכהן צרעת הוא

בגע צרעת כי תהיה בארם והובא אכ הכהן וראה שאת כבלה בעור והיא הפכה בשר זיי בשאת צרעת גושנת ופלמאו הכהן כא יסגרבו תפרא הצרעת בעור פרוז׳ הצרעת את ככל עור הגגע בראשו כככל בוראה עיני הכהן וראה הכהן והגה הצרעת את ככל בשרו ושהר את הגגע שהור הוא וביום הראות בו הוזל ושמאו את הבשר הוא צרעת הוא או כי コルッ כלבן ובא אל הכהן וראהו להפר הלגע ככבן ושהר הכהן

ובשר כי יהיה בו בערו שיזיין וברפא והיה במקום השיזיין שאת כבבה או בהרת כבבה ארמרמת ובראה אכ הכהן וראה הכהן והבה מראה שפכ מן העור ושערה הפך כבן ושמאו הכהן בגע צרעת הוא בשיזיין פרוזה